

Naczelny Sąd Administracyjny wypowiedział się na temat interpretacji art. 53 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Co orzekł Sąd?

NSA wskazał, że ww. przepis reguluje dwie kwestie. Po pierwsze, rozstrzyga o zakresie przedmiotowym zawiadomień – nakłada na organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego obowiązek zawiadamiania o wszczęciu postępowania, o wydanych postanowieniach oraz o decyzji kończącej postępowanie. Po drugie, formułuje warunki prawidłowości zawiadomień – obliuguje do zawiadamiania poprzez obwieszczenie i jednocześnie w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Odmienne zatem od reguły wynikającej z treści art. 49 k.p.a., organ nie ma możliwości wyboru sposobu zawiadomienia, lecz powinien dokonać go w obu trybach, wskazanych treścią art. 53 ust. 1 u.p.z.p. – orzekł NSA. Równocześnie zwrócił uwagę na to, że w piśmiennictwie wskazuje się ponadto, iż w art. 53 ust. 1 u.p.z.p. ustawodawca przewidział, że inwestora oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje celu publicznego, zawiadamia się na piśmie.

Sąd przypomniał również, że jeżeli postępowanie dotyczy takiej decyzji, to zgodnie z art. 53 ust. 1 u.p.z.p. strony zawiadamia się w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. W ocenie Sądu takie rozwiązanie likwiduje praktyczne trudności z właściwym zawiadomieniem stron, które stanowią czynnik przedłużający procedurę. Jak wskazał NSA, obwieszczenia dokonuje się, zależnie od miejscowych warunków, w prasie lokalnej, w innym medium publicznym, np. w Internecie, również przez zamieszczenie go na tablicy ogłoszeń urzędu gminy czy w innym miejscu publicznym; oprócz tego niezbędne jest skorzystanie ze sposobów zwyczajowo przyjętych w danym miejscu. Naczelny Sąd zwrócił uwagę na to, że ustawa wymienia wąską kategorię podmiotów, których zawiadomienie o wszczęciu postępowania powinno nastąpić na piśmie, czyli w sposób zindywidualizowany - są to: inwestor, właściciele oraz użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje celu publicznego. Przepis ten wskazuje tylko uprawnionych do nieruchomości położonych na obszarach realizacji inwestycji, nie zaś w kręgu oddziaływania inwestycji – orzekł Naczelny Sąd.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lipca 2020 r., II OSK 330/20

Źródło: [CBOSA](#)